

12. Úkol lidského ženství.

Těžký tlak leží na veškerém pozemském ženství od té doby, kdy rozšířil se blud, že hlavním určením ženy má být mateřství. S falešnou soustrastí a často se zakrytou škodolibostí pohlízejí mnozí lidé na dívky, které se neprovdaly a na ženy, jež zůstaly v manželství bezdětnými. Výraz „stará panna“, ačkoliv je to ve skutečnosti čestný název, pronáší se často s tichým úsměškem, nebo se nad ním s politováním krčí rameny. Tak, jakoby manželství bylo pro pozemskou ženu nejvyšším cílem, ba vůbec jejím určením.

Tento nesprávný názor, šířící se již po tisíciletí a všude škodlivě zahnízděný, jest jedním z největších výbojů Luciferových. Pomocí tohoto názoru chtěl dosáhnouti konečného cíle: snížení ženy a ženství, aby opravdovému lidství zasadil nejtěžší ránu. Pohleďte jen kolem sebe! Špatné výhonky falešných názorů přivedly myšlení rodičů i děvčat k tomu, že již napřed počítají na přímé pozemské zaopatření v manželství! A z toho vychází vše. Všechna výchova, myšlení, řeči i konání od dětství každého děvčete až k jeho zralosti. Pak se hledá a dává příležitost a když se to nepodaří, tu se často dokonce i násilím připravují možnosti, aby se uzavřela známost, jejímž konečným cílem jest manželství!

Dívčám se vštěpuje názor, že půjdou životem bez radosti, nebudou-li kráčet po boku muže. Že nebudou jinak nikdy považovány za úplné. Kam pohlédne dítě ženského pohlaví, vidí chválu pozemské lásky s nejvyšším cílem mateřského štěstí! To vše vytváří uměle vynucenou ideu, že každá dívka, která toho nedosáhne, jest k politování a že promarnila z části svůj pozemský život. Všechno myšlení a snažení je podle toho zařízeno a formálně naočkováno do masa a krve již od okamžiku zrození. To všechno jest však velmi obratné dílo Luciferovo, které má za účel potlačení lidského ženství.

A toto jařmo musí být snato, má-li pozemské ženství stoupati vzhůru! Jenom na troskách tohoto dosavadního bludu může se povznést vznešené a čisté. Pod touto nejlstivější léčkou Luciferovou, kterou nastražil lidským duchům, nemohla se rozvinouti Bohem chtěná *ušlechtilá* ženskost. *Všichni* lidští duchové měli se původně snažiti vzhůru ke Světlu! *Všichni* také tak učiniti mohli, kdyby byli bez bloudění následovali prazákony stvoření a nechali se jimi vésti.

Lidé, buďte konečně *duchovními* neboť jste z ducha! Poznejte a buďte také dosti silni přijmouti to, že mateřské štěstí, které platilo za nejvyšší cíl pozemského ženství a za nejsvětější určení ženy, koření jen v bytostném! Nejsvětější určení lidského ženství jest však mnohem výše, spočívá v *duchu*!

Dosud *nikdy* nenapadla vám myšlenka, že všechno to, co jste dosud opěvovali, platilo pouze zemi a pozemskému životu v jeho vázanosti! Ale manželství a rozmnožování jest přece *jen* zde, na této maličké Zemi! A přece ženství jest všude ve veškerém stvoření, nejen zde na Zemi! Mělo by vám to dáti podnět a podklad k uvažování! Ale ne! To bylo od vás očekáváno příliš mnoho! Tak jako se volné, divoké zvíře zavádí pomalu a nenápadně na stezku, předem pečlivě připravenou, kterou nemůže rozeznati od volného, krásného lesa a která je přece vede do zajetí, tak byly vaše ženské děti povždy hnány jen k jedinému cíli ... k muži! Jako by *to* bylo jejich hlavní určením!

Blud falešného názoru byl jako ohrada, napravo i nalevo a nedovolil ubohému dítěti myslet jinak, než ve stejném směru. Tak mnohá dívka „zachránila“ se pak násilným skokem ještě v nějakém manželství, které ji samotnou stálo přemáhání, jenom aby nepropadla nesprávným, žalostným následkům těchto názorů ve stáří. Ty visely nad každou dívkou jako hrozící meč a trvají dodnes.

Jest to také jen vnitřní, zcela neuvědoměle procitlý protest, vzepření se dosud tak potlačeného

ducha, když v nynějším uzrávání nové doby mládež chce uprchnouti z tohoto nezdravého, avšak nepochopeného stavu.

Propadá však při tom ještě horšímu bludu v myšlence volného kamarádství a z toho vzniklého kamarádského manželství.

Jest to v podstatě ještě tentýž výhonek Luciferovské ideje, který skrývá v sobě znehodnocení ženy, jenže v jiné formě. Nemůže přece vzniknouti nic čistšího, protože nade vším příšerně leží pouta temnot, vše obklopující a ohýbající všechny šíje pod toto jařmo. *Musí* to zůstatí nesprávným, i když se mění forma. Úder k osvobození pravého ženství může nyní přijíti jen shůry! Lidstvo samo již tak učinit nemůže, protože se příliš zapletlo a zotročilo.

Zde nepomohou již zákony nebo nové formy. Záchrana jest pouze a jedině v pochopení všech prazákonů stvoření. Musíte konečně přijmouti *Pravdu* takovou, jaká skutečně jest – ne jak jste si ji vymyslili, když jste byli tak přístupnými našeptávání Lucifera.

Lámu tato pouta, která až dodnes tak nezdravě tížila pozemské ženství. Vysílám paprsek Světla do temnot, jež vás, zbloudilé, drží ještě v zajetí.

Myšlenkou, že hlavním účelem bytí lidského ženství jest mateřství, bylo ženství znehodnoceno a zneuctěno! Tím bylo stlačeno, připoutáno na *bytostné!* Lucifer nepotřeboval udělat nic více, než vnořit do světa tuto myšlenku, která byla přijata a tak pomalu se stala pevným názorem, který ještě dnes ovládá lidské smýšlení a nutí je jedním směrem, který brání volnému vzletu ducha do čistých, světlých výšin!

Špinavé pěsti Luciferových trabantů položily se na šíje lidského ženství a tlačí je dolů. Pryč s nimi! Osvobodte se od tohoto rdoušení, které vás drží dole! Vždyť tento názor samojediný přinesl ve svých důsledcích vše, co musí ženu zneuctívát. Krásný pláštík svatého mateřství a vznešené písně o mateřské lásce nemohou nijak zmírniti tento tlak temných pěstí. Také neudělají tyto černé pěsti světlejšími!

Slyšte moje slovo: Lidská žena byla tímto názorem učiněna mateřským zvířetem! Procitněte, vy ženy, dívky i muži, abyste poznali konečně celou hrůzu této myšlenky! Jde při tom o vaše svaté právo!

Lucifer mohl býti pyšným na toto vítězství! Trhám je z rukou jeho trabantů! A vrhám je roztráštěné pod nohy jemu samotnému!

Pravil jsem již jednou, že Lucifer pomocí celého ženství snažil se zasaditi nejtěžší ránu všemu pravému lidství ... a žel, také ji velmi dobře zasadil!

Sledujte sami myšlenku, kterou ve veliké lsti a potměšilosti vhodil mezi vás:

Polichotil vám pokrytecky myšlenkou, že mateřství je nejvyšší úlohou ženy. Avšak k mateřství patří pozemský *puď!* A *tomuto puďu* chtěl touto myšlenkou postaviti vyvýšený podstavec, aby tak nabyt nadvlády a nutil smýšlení tohoto pozemského lidství do jednoho směru. Podivuhodně lstivě vymyšlený plán. Opatrně hrál si při tom s vašimi pocity, jako prvotřídní umělec na svůj nástroj, když vám mateřství a mateřskou lásku držel vábivě před očima jako štít pro své úmysly, abyste nemohly poznat, co za tím číhá. A to se mu dokonale podařilo! Slyšely jste vábivý tón, který *čistě* ve vás zazníval. Přehlížely jste však při tom špinavé, žádostivě zkroucené ruce, které způsobovaly tuto melodii! Nejvyšší cíl a nejsvětější určení! To vznášelo se před vámi! Viděly jste to světlé a jasné. Ale vzdor svatosti jest to pouze nejčistší vyzařování *bytostného* a ne ducha! *Zvíře* prožhaví se v tomto vyzařování na svou nejvyšší výši, jde jím vzhůru a vzdává se cele, protože samo pochází z říše *bytostného!* *Zvíře* jest v něm velikým, světlým a jasným! U člověka jest však ještě něco silnějšího, co

má a musí státi nad *tím*, chce-li býti celým člověkem. A to je duch!

Jako duch nemůže a nesmí utkvěti v bytostném, nesmí si za nejvyšší ze *svých* cílů postavit něco, co bezpodmínečně patří k bytostnému a podle prazákonů stvoření v něm také vždy zůstati musí! Lucifer položil tuto léčku tak mimořádně obratně, že nutí lidského ducha do bytostného a tam ho drží v zajetí. Podařilo se mu to tím snáze, poněvadž člověk viděl v tom vše krásné a světlé, jak je to v každém čistém vyzařování, tedy i v nejvyšším vyzařování bytostného. Ano – mateřství jest jistě svaté a jeho korunou jest mateřská láska. Vzdor tomu však mateřství není nejvyšším úkolem lidského ženství, není určením, které má žena ve stvoření! Mateřství má své kořeny v bytostném a bývá jen prožhaveno čistým chtěním. U zvířat je tomu tak vždy – u lidí však – ani to někdy nebývá.

Přesto zůstává mateřství vždy nejvyšším vyzářením bytostného. A jedině bytostné může se přímo spojovati se hmotností.

Úplně porozumí ten, kdo podrobně studoval a do sebe přijal Poselství Grálu.

Čeho tím chtěl Lucifer docílit, to se splnilo. Vždyť on znal zcela přesně důsledky posunutí Bohem stanovených prazákonů, které tím nastalo a bylo provedeno pomocí samotných lidí. Postavil jim jen falešný cíl, který dobře odpovídal jejich slabostem a duchovní lenosti. Lidé sami pak podle toho nařídili všechno své smýšlení a cítění a museli tak jíti falešnými cestami. Také zde přestavil páku výhybky a muselo proto nastati katastrofální vykolejení. Lucifer lichotil pokryteckým způsobem jen pudu a tím jej povznesl k ohromné síle a moci! Dále věděl, že vzrůst rozumu v člověku tuto moc pudů neobyčejně zesílí prostřednictvím odpovídajícího působení myšlenek, které zákaznou žádostivost mohou vystupňovati v horečku. A tak byl člověk úplně a sám v sobě zotročený, což se nikdy nemůže státi zvířeti.

Krásné jméno mateřství zůstalo vždy jen klamným štítem, kterým vás mohl kejklířsky klamat. Avšak jeho pravým cílem bylo vystupňování pudu, které tím bezpodmínečně nastalo! A jak Lucifer předem jasně předvídal, došlo to nakonec až k chorobnosti, zotročilo všechno lidské myšlení u obou pohlaví a stalo se pro mnohé tou hádankovitou sfigou, jakou se dnes nezdravý pud jeví. A člověk stále zbytečně se vzpírá a marně proti tomu bojuje. Kořen a řešení této hádanky jest však úplně a jedině v této Luciferově myšlence, která vám lidem byla předhazena k posměchu vůči všem zákonům, které Božská vůle vložila do stvoření a jež měly vám býti podporou a požehnáním. A vy, vy jste se chytily a pevně zahákly jako hladová ryba na udici jen proto, že vám samotným to dělalo potěšení! U mužského pohlaví se to projevilo jako těžká, nevléčitelná nákaza!

Pochopte *opravdově* v sobě pojem čistého, vznešeného ženství a pak budete osvobozeni od těchto těžkých řetězů, které vám způsobily nevléčitelnou bolest a mnoho duševních muk. V této Luciferově myšlence bylo uloupeno všemu pozemskému ženství to nejušlechtilejší. Žena stala se hříčkou a štvanou zvěří zpustlých mužských tvorů. Pro nejdůležitější muže byla jen milým mateřským zvířetem. Toto falešné přesvědčení viselo pak ve vzduchu, jak se to lidově říká. Ve skutečnosti však bylo vytvořeno a oživeno v jemnohmotném světě, vznáší se a krouží trvale kolem vás, nepřetržitě vás ovlivňuje, až vy sami pak nemůžete jinak, než je přijmouti.

Roztínám dnes toto zlé pouto, protože je falešné. Žena, jakmile si uvědomí opravdu správně své ženství, jest duchovně na *nejvyšším* místě! A její úloha není v první řadě zasvěcena mateřství! Jak jsem již řekl, mateřství jest jenom zde na zemi pro pozemské tělo a nikde jinde! To je všechno! A přece jest ženství na všech úrovních, dokonce i v *čistě duchovním*, mezi Prastvořenými na *nejvyšším* místě! Avšak to je *pravé* ženství ve své vznešené, nedotknutelné důstojnosti!

Zdánlivě beru vám mnoho, když pravím, že mateřství patří jen do říše bytostného! Je to ostrý řez, který jsem nucen provést, mám-li vám pomoci. Mateřství *zůstává* v oblasti bytostného a

odehrává se v něm. Kdyby mělo býti nejvyšším cílem ženy, bylo by to pro ni velmi špatné.

Pohledte přece na zvíře! To je ve skutečnosti zcela impulsivně ve své mateřské lásce velmi často mnohem silnější, než by mohl býti člověk. Ale zvíře jest *cele* ve všem, co koná, protože koná jen to, k čemu je žene jeho popud, aniž by nad tím hloubalo. Tak podstupuje pro svá mláďata i smrt a neleká se žádných nepřátel. Tytéž základy mateřské lásky jsou také u lidí. Přirozeně projevují se ovšem jen tehdy, když nejsou potlačeny rozumovým myšlením. Zůstávají však připoutány na tělo a jsou ve svých vyzařováních jen bytostné a nic jiného.

Mnozí lidé tušili i zde to jedině správné. Ne bez důvodu říká se již dnes, že pravou matkou je pouze ta matka, která v pravý čas stane se svým dětem přítelkyní.

Jak velká je v tom již moudrost! Když matka může býti přítelkyní dorůstající dceři! To znamená, že své dosavadní mateřství musí změnit nebo je nechat padnout, jakmile přejde u dívky dětství a chce-li s tímto dítětem kráčet dále i v době, kdy jeho duch ve zralosti prolomil obaly. To vše jsem již zřetelně vysvětlil ve své přednášce o pohlavní síle. Až do té doby převládá v dítěti jen bytostné, které jest zcela vyplněno původní mateřskou láskou. Prorážející duch požaduje potom však více než dosavadní mateřskost, se kterou také nemá mnoho společného, protože duchovní dědičnost nemůže nastati nikdy. Každý duch v dětském těle je cizí i matce a vzájemné svazky může pociťovati jen ve stejnorodosti.

Toto *více*, co duch pak požaduje, může dáti dívce jen ta matka, která se jí stala současně přítelkyní! Která je s ní tedy duchovně spojena. To jest pochod, který nebyl ještě možný při zrození a dětství, ale vyvinul se teprve s průlomem ducha ve zralosti. A to bez souvislosti s mateřstvím a s mateřskou láskou. Pak teprve nastupuje v takových případech duchovní spojení, které stojí výše než mateřská láska, která koření jen v bytostném. Nemůže-li nastati takové duchovní spojení, pak jest po dosažení zralosti rozluka neodvratná, tak jako u zvířat. Tato rozluka zůstává však u lidí v *nitru* a zřídka jest viditelnou, poněvadž *vnější* poměry a výchova snaží se udržeti zdánlivé mosty, což u zvířat není.

Nejvyšším úkolem v životě ženy na zemi jest totéž, co jest odevždy úkolem ženství ve vyšších oblastech: Zušlechťování jejího okolí a stálý příliv ze Světla, které může dáti jen ženství něhou svých citů. Zušlechtění však přináší bezpodmínečný vzestup do světlých výšin! To jest duchovní zákon! Proto podmiňuje již samotné bytí pravého ženství zcela nutně také již vzestup, zušlechtění a čistotu celého stvoření. To Lucifer věděl, poněvadž to spočívá v zákonech stvoření. Snažil se podvázati přirozené dění v jeho vývoji škodlivou a falešnou základní myšlenkou, která postavila jako nejvyšší vábidlo pud pozemského těla a jeho projevy. Tím roztrousil jed do všeho *pravého* lidství, které pak k vlastní své škodě, aniž by to tušilo, odchýlilo a zkroutilo přímočarý pohyb těchto prazákonů stvoření tak, že byl přiveděn stav klidu. A pak nastala cesta dolů, která musela všem lidským duchům přivoditi škodu, na místě pozhnání! Věděl, co tím činí. Tím, že se lidské ženství ponořilo do bytostného a ztrácelo se v něm, nemohlo se již rozvíjeti a muselo blouditi v sobě a ve svém hlavním určení. A protože trvale do bytostného nepatří, přivádělo tím i toto bytostné do zmatků.

Hlavní úlohou každé ženy také zde na zemi ve hmotnosti jest zušlechťování jejího okolí. Přicházejíc shůry, udržuje se nahoře svým něžným cítěním a tím opět vede vzhůru a jest tak zakotvením muže ve Světle. Jest oporou, kterou muž potřebuje při svém působení ve stvoření. K tomu však není mu třeba manželství, ani žádné známosti nebo osobního styku. Již samotné bytí ženy na zemi přináší toto splnění.

Muž stojí ve stvoření frontou navenek, aby bojoval. Žena však udržuje a chrání mu týl, udržuje spojení se Světlem a tvoří tak jádro, příliv síly a posílení. Kde však mohla se vplížiti hniloba do jádra, tam je také fronta ztracena! To mějte v každé době před očima! Pak již nepomůže, chce-li se žena postaviti do fronty *vedle* muže, kam vůbec nepatří. V takovém boji jen ztvrdnou její jemné city,

poklesne její nejvyšší schopnost a síla, která jí byla kdysi dána a všechno *musí* se pak zřítit v trosky!

Každému přece je známo, že muži, i v nejzapadlejších končinách této země, se ihned lépe vzchopí a snaží se dokonce chovati se mravněji, jakmile jen ženská bytost přijde do jejich blízkosti, třeba že s *ní* nepromluvili ani slovo.

Již pouhé bytí a objevení se ženy vyvolává tento účinek! Zde projevuje se zcela zřetelně, i když ještě zakrnělé, tajemství a moc ženy, opora, která podle zákonů stvoření z ní vychází. To vše nemá nic společného s rozmnožováním na zemi. Rozmnožování leží mnohem níže, nesouvisí s vlastním účelem a úlohou ženství v tomto stvoření, protože rozmnožování jest bytostného druhu. Duch a všechno duchovní jest při tom vysoko nad tím. Vy dívky a ženy, uvědomte si nejdříve, že jste nositelkami nejvyšší úlohy v tomto stvoření, kterou vám Bůh svěřil! Ani manželství ani mateřství nejsou vaším nejvyšším cílem, i když jsou třeba posvátné! Vy stojíte samy pro sebe a to pevně, jakmile stojíte *správně!*

Jak směšné a odporné bude vám připadatí módní bláznovství, kterému dobrovolně a dokonce bezpodmínečně vždy podléháte! Všechno, co je výrobcí módy nesmyslně vrháno na trh, aby se vydělaly peníze, přijímáte jako zvířata, kterým byly předhozeny lahůdky!

Poznáte ještě hanbu, která byla v tom, že jste se odchylovaly od pojmů pravé krásy, často pod velmi pochybnými záminkami. O čistotě nelze vůbec mluvit. Byla vždy špiněna takovým způsobem, že tato neomalenost nemůže již býti stupňována. Ještě po letech budou se rdítí vaše tváře studem až poznáte, jak hluboko jste vlastně klesly.

Ještě horší jest vědomé a chtěné vystavování těla na obdiv tak, jak je to v módě. Tělo má býti každému svato! Jedině nejnižší ješitnost mohla strhnouti ženství do takové hloubky. Tato ješitnost a marnivost, která již dlouho příslovečně náleží ženě, jest obrazem hanby a karikaturou toho, jak mělo ženství podle Božských zákonů *skutečně* působit.

Muž jest při tom právě tak vinen jako žena! Stačilo by, aby tím vším pohrdal a brzy stálo by ženství osaměle a zahanbeně stranou, i když by to vyvolalo zprvu neoprávněný hněv. Takto však vítá pád ženy, protože tato pak lépe odpovídá jeho slabostem a přáním, která v sobě nosí chorobně vystupňována následkem Luciferovských myšlenek.

Svou úlohu na zemi nemůže ženství splnit marnivostí a ješitností, které vždy vyžadují nestoudnost, ale může ji splnit *jen půvabem*, který jako nejkrásnější duchovní dar byl propůjčen *jen ženě*.

Každý posuněk, každý pohyb a každé slovo musí u ženy nésti pečeť její duševní ušlechtilosti! V tom jest váš úkol a také vaše moc a vaše velikost! V tom se vychovejte, zde si dejte poradit, staňte se opravdovými v tom, co se nyní snažíte nahradit nízkou marnivostí a ješitností! *Půvab* jest vaše pozemská moc, o tu máte pečovati a té máte používat. *Půvab* není myslitelný bez čistoty! Již pouhé toto jméno vyvolává ve vašich představách myšlenku a smysl pro čistotu a vznešenost, působí jako nedotknutelný a povznesený příkaz! *Půvab* dělá ženu! On jediný skrývá v sobě pravou krásu pro *každé* stáří, pro každou tělesnou formu, protože *činí* všechno krásným. *Půvab* jest výrazem čistého *ducha*, v němž jest jeho původ. *Půvab* nesmí býti zaměňován s roztomilostí, která pochází z bytostného. *Tak chtějte a musíte* státi ve stvoření! Proto buďte v sobě, vy ženy a dívky, duchovně svobodny! Žena, která chce žít *jen* jako matka ve svém pozemském bytí, nevyplnila svůj vlastní úkol a své nejvyšší poslání.